

Sygn. akt III AUa 973/14

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 1 października 2015 r.

Sąd Apelacyjny w Szczecinie - Wydział III Pracy i Ubezpieczeń Społecznych

w składzie:

Przewodniczący:	SSA Romana Mrotek
Sędziowie:	SSA Barbara Białecka (spr.) SSO del. Beata Górka
Protokolant:	St. sekr. sąd. Katarzyna Kaźmierczak

po rozpoznaniu w dniu 1 października 2015 r. w Szczecinie

sprawy (...) Spółki jawnej z siedzibą w G. P. S., S. S.

przeciwko Zakładowi Ubezpieczeń Społecznych Oddział w S.

przy udziale zainteresowanych M. L., M. K. (1), E. M., H. S., M. S., M. G.

o objęcie ubezpieczeniem społecznym

na skutek apelacji płatnika składek

od wyroku Sądu Okręgowego w Szczecinie VII Wydział Pracy i Ubezpieczeń Społecznych

z dnia 22 września 2014 r. sygn. akt VII U 38/14

1. oddala apelację,

2. zasądza od (...) Spółki jawnej z siedzibą w G. P. S., S. S. na rzecz Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddział w S. kwotę 120 zł (sto dwadzieścia złotych) tytułem zwrotu kosztów zastępstwa procesowego w postępowaniu apelacyjnym .

SSO del. Beata Górka SSA Romana Mrotek SSA Barbara Białecka

Sygn. akt III AUa 973/14

UZASADNIENIE

Zakład Ubezpieczeń Społecznych Oddział w S. decyzją z 30 października 2013 r. stwierdził, że M. G. jako osoba wykonująca pracę na podstawie umowy o świadczenie usług u płatnika składek (...) Spółka Jawna z siedzibą w G., podlega obowiązkowo ubezpieczeniom emerytalnemu, rentowym i wypadkowemu w okresach: od 2 stycznia 2006 r. do 30 stycznia 2006 r., od 1 lutego 2006 r. do 9 lutego 2006 r., od 3 kwietnia 2006 r. do 28 kwietnia 2006 r., od 2 maja

2006 r. do 30 maja 2006 r., z podstawą wymiaru składek na ww. ubezpieczenia w wysokości wskazanej szczegółowo w decyzji.

Zakład Ubezpieczeń Społecznych Oddział w S. decyzją z 30 października 2013 r. stwierdził, że M. S. jako osoba wykonująca pracę na podstawie umowy o świadczenie usług u płatnika składek (...) Spółka Jawna z siedzibą w G., podlega obowiązkowo ubezpieczeniom emerytalnemu, rentowym i wypadkowemu w okresach: od 6 lutego 2006 r. do 27 lutego 2006 r., od 1 marca 2006 r. do 30 marca 2006 r., od 3 kwietnia 2006 r. do 28 kwietnia 2006 r., od 2 maja 2006 r. do 30 maja 2006 r., od 1 czerwca 2006 r. do 29 czerwca 2006 r., od 3 lipca 2006 r. do 30 sierpnia 2006 r., od 1 września 2006 r. do 29 września 2006 r., od 2 października 2006 r. do 30 października 2006 r., od 2 listopada 2006 r. do 29 listopada 2006 r., od 1 grudnia 2006 r. do 28 grudnia 2006 r., od 2 stycznia 2007 r. do 30 stycznia 2007 r., od 1 lutego 2007 r. do 27 lutego 2007 r., od 1 marca 2007 r. do 29 marca 2007 r., od 2 kwietnia 2007 r. do 27 kwietnia 2007 r., od 4 maja 2007 r. do 30 maja 2007 r., 1 czerwca 2007 r. do 29 czerwca 2007 r., od 2 lipca 2007 r. do 30 lipca 2007 r., od 1 sierpnia 2007 r. do 30 sierpnia 2007 r., od 3 września 2007 r. do 28 września 2007 r., od 1 października 2007 r. do 13 stycznia 2008 r., z podstawą wymiaru składek na ww. ubezpieczenia w wysokości wskazanej szczegółowo w decyzji.

Zakład Ubezpieczeń Społecznych Oddział w S. decyzją z 30 października 2013 r. stwierdził, że H. S. jako osoba wykonująca pracę na podstawie umowy o świadczenie usług u płatnika składek (...) Spółka Jawna z siedzibą w G., podlega obowiązkowo ubezpieczeniom emerytalnemu, rentowym i wypadkowemu w okresach: od 1 lipca 2009 r. do 31 grudnia 2009 r., od 4 stycznia 2010 r. do 11 czerwca 2010 r., z podstawą wymiaru składek na ww. ubezpieczenia w wysokości wskazanej szczegółowo w decyzji.

Zakład Ubezpieczeń Społecznych Oddział w S. decyzją z 30 października 2013 r. stwierdził, że E. M. jako osoba wykonująca pracę na podstawie umowy o świadczenie usług u płatnika składek (...) Spółka Jawna z siedzibą w G., podlega obowiązkowo ubezpieczeniom emerytalnemu, rentowym i wypadkowemu w okresach: od 13 lutego 2006 r. do 27 lutego 2006 r., od 1 marca 2006 r. do 30 marca 2006 r., od 3 kwietnia 2006 r. do 28 kwietnia 2006 r., od 2 maja 2006 r. do 30 maja 2006 r., od 1 czerwca 2006 r. do 29 czerwca 2006 r., od 3 lipca 2006 r. do 28 lipca 2006 r., od 1 sierpnia 2006 r. do 30 sierpnia 2006 r., od 1 września 2006 r. do 29 września 2006 r., od 2 października 2006 r. do 30 października 2006 r., od 2 listopada 2006 r. do 29 listopada 2006 r., od 1 grudnia 2006 r. do 28 grudnia 2006 r., od 2 stycznia 2007 r. do 30 stycznia 2007 r., od 1 lutego 2007 r. do 27 lutego 2007 r., od 1 marca 2007 r. do 29 marca 2007 r., od 2 kwietnia 2007 r. do 27 kwietnia 2007 r., od 4 maja 2007 r. do 30 maja 2007 r., od 1 czerwca 2007 r. do 29 czerwca 2007 r., od 2 lipca 2007 r. do 30 lipca 2007 r., od 1 sierpnia 2007 r. do 30 sierpnia 2007 r., od 3 września 2007 r. do 28 września 2007 r., od 1 października 2007 r. do 13 stycznia 2008 r., z podstawą wymiaru składek na ww. ubezpieczenia w wysokości wskazanej szczegółowo w

Zakład Ubezpieczeń Społecznych Oddział w S. decyzją z 30 października 2013 r. stwierdził, że M. K. (1) jako osoba wykonująca pracę na podstawie umowy o świadczenie usług u płatnika składek (...) Spółka Jawna z siedzibą w G., podlega obowiązkowo ubezpieczeniom emerytalnemu, rentowym i wypadkowemu w okresach: od 3 stycznia 2007 r. do 29 stycznia 2007 r., od 1 lutego 2007 r. do 27 lutego 2007 r., od 1 marca 2007 r. do 29 marca 2007 r., z podstawą wymiaru składek na ww. ubezpieczenia w wysokości wskazanej szczegółowo w decyzji.

Zakład Ubezpieczeń Społecznych Oddział w S. decyzją z 30 października 2013 r. stwierdził, że M. L. jako osoba wykonująca pracę na podstawie umowy o świadczenie usług u płatnika składek (...) Spółka Jawna z siedzibą w G., podlega obowiązkowo ubezpieczeniom emerytalnemu, rentowym i wypadkowemu w okresach: od 19 kwietnia 2006 r. do 28 kwietnia 2006 r., od 2 maja 2006 r. do 30 maja 2006 r., od 1 czerwca 2006 r. do 29 czerwca 2006 r., z podstawą wymiaru składek na ww. ubezpieczenia w wysokości wskazanej szczegółowo w decyzji.

Odwołania od powyższych decyzji wniósł płatnik (...) Spółka Jawna z siedzibą w G., żądając ich zmiany oraz zasądzenia kosztów zastępstwa procesowego według norm przepisanych.

W odpowiedzi na odwołania organ rentowy wniósł o ich oddalenie w całości oraz zasądzenie od odwołującego się na rzecz organu rentowego kosztów zastępstwa procesowego

Postanowieniami z dnia 17 stycznia 2014 r. Sąd połączył sprawy z powyższych odwołań do wspólnego rozpoznania i wyrokowania oraz postanowieniem z tego samego dnia wezwał do udziału w sprawie w charakterze zainteresowanych M. G., M. S., H. S., E. M., M. L. i M. K. (1).

Wyrokiem z dnia 22 września 2014 r. Sąd Okręgowy w Szczecinie VII Wydział Pracy i Ubezpieczeń Społecznych oddalił odwołania oraz zasądził od płatnika (...) spółki jawnej z siedzibą w G. na rzecz Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddział w S. kwotę 360 zł (trzysta sześćdziesiąt złotych) tytułem zwrotu kosztów zastępstwa procesowego.

Sąd I Instancji ustalił, że Płatnik (...)spółka jawna w G. prowadzi działalność w zakresie produkcji opakowań z papieru i tektury, sprzedaży hurtowej artykułów papierowych i tekturowych, sprzedaży maszyn do produkcji opakowań tekturowych i papierowych, drukowanie gazet.

W okresie objętym zaskarżoną decyzją płatnik zawarł z M. G. umowy cywilnoprawne, nazwane przez strony umowami o dzieło:

- umowę z 2 stycznia 2006 r., której przedmiotem było sklejenie 6000 sztuk pudeł powyżej 1,5 mb, 10.000 sztuk pudeł poniżej 1,5 mb, 10.000 sztuk pudeł klejonych cztero punktowo, w terminie do 30 stycznia 2006 r., za wynagrodzeniem 1.320,00 zł,

- umowę z 21 lutego 2006 r., której przedmiotem było sklejenie 4.000 sztuk pudeł powyżej 1,5 mb, w terminie do 9 lutego 2006 r., za wynagrodzeniem 330,00 zł,

- umowę z 3 kwietnia 2006 r., której przedmiotem było sklejenie 10.000 sztuk pudeł – klejenie 4 pkt, 10.000 sztuk pudeł poniżej 1,5 mb, w terminie do 28 kwietnia 2006 r., za wynagrodzeniem 1.000,00 zł,

- umowę z 2 maja 2006 r., której przedmiotem było sklejenie 10.000 sztuk pudeł klejonych czteropunktowo, 8.500,00 sztuk pudeł poniżej 1,5 mb, w terminie do 30 maja 2006 r., za wynagrodzeniem 1.000,00 zł,

Za wykonanie ww. umów M. G. otrzymała umówione wynagrodzenie na podstawie przedłożonych rachunków.

W okresie objętym zaskarżoną decyzją płatnik zawarł z M. S. umowy cywilnoprawne, nazwane przez strony umowami o dzieło:

- umowę z 1 lutego 2006 r., której przedmiotem było sklejenie 10.000 sztuk pudeł klejonych cztero punktowych, sklejenie 10.000 sztuk pudeł poniżej 1,5 mb, w terminie do 27 lutego 2006 r., za wynagrodzeniem 900,00 zł,

- umowę z 1 marca 2006 r., której przedmiotem było sklejenie 4.000 sztuk pudeł powyżej 1,5 mb, 10.000 sztuk pudeł poniżej 1,5 mb, w terminie do 30 marca 2006 r., za wynagrodzeniem 1.600,00 zł,

- umowę z 3 kwietnia 2006 r., której przedmiotem było sklejenie 10.000 sztuk pudeł powyżej 1,5 mb, 7.200 sztuk pudeł klejonych cztero punktowych, w terminie do 28 kwietnia 2006 r., za wynagrodzeniem 1.700,00 zł,

- umowę z 2 maja 2006 r., której przedmiotem było sklejenie 10.000 sztuk pudeł powyżej 1,5 mb, 9.500 sztuk pudeł poniżej 1,5 mb, 10.000 sztuk pudeł klejonych cztero punktowych, w terminie do 30 maja 2006 r., za wynagrodzeniem 1.860,00 zł,

- umowę z 1 czerwca 2006 r., której przedmiotem było sklejenie 10.000 sztuk pudeł powyżej 1,5 mb, 10.000 sztuk pudeł klejonych cztero punktowych, w terminie do 29 czerwca 2006 r., za wynagrodzeniem 1.420,00 zł,

- umowę z 3 lipca 2006 r., której przedmiotem było sklejenie 10.000 sztuk pudeł powyżej 1,5 mb, 3.700 sztuk pudeł poniżej 1,5 mb, 10.000 sztuk pudeł klejonych cztero punktowych w terminie do 31 lipca 2006 r., za wynagrodzeniem 1.350,00 zł,

- umowę z 1 sierpnia 2006 r., której przedmiotem było sklejenie 10.000 sztuk pudeł powyżej 1,5 mb, 5.500 sztuk pudeł poniżej 1,5 mb, 10.000 sztuk pudeł klejonych cztero punktowych, w terminie do 30 sierpnia 2006 r., za wynagrodzeniem 1.770,00 zł,

- umowę z 1 września 2006 r., której przedmiotem było sklejenie 6.000 sztuk pudeł powyżej 1,5 mb, 10.000 sztuk pudeł poniżej 1,5 mb, 10.000 sztuk pudeł klejonych cztero punktowych, w terminie do 29 września 2006 r., za wynagrodzeniem 1.770,00 zł,

- umowę z 2 października 2006 r., której przedmiotem było sklejenie 10.000 sztuk pudeł – klejenie 4 pkt, 10.000 sztuk pudeł powyżej 1,5 mb, 5.500 sztuk pudeł poniżej 1,5 mb, w terminie do 30 października 2006 r., za wynagrodzeniem 1.770,00 zł,

- umowę z 2 listopada 2006 r., której przedmiotem było sklejenie 10.000 sztuk pudeł – klejenie 4 pkt, 10.000 sztuk pudeł powyżej 1,5 mb, 5.500 sztuk pudeł poniżej 1,5 mb, w terminie do 29 listopada 2006 r., za wynagrodzeniem 1.770,00 zł,

- umowę z 1 grudnia 2006 r., której przedmiotem było sklejenie 10.000 sztuk pudeł powyżej 1,5 mb, 5.500 sztuk pudeł poniżej 1,5 mb, 10.000 sztuk pudeł – klejenie 4 pktw terminie do 28 grudnia 2006 r., za wynagrodzeniem 1.770,00 zł,

- umowę z 2 stycznia 2007 r., której przedmiotem było sklejenie 4.000 sztuk pudeł powyżej 1,5 mb, 12.000 sztuk pudeł poniżej 1,5 mb, w terminie do 30 stycznia 2007 r., za wynagrodzeniem 1.600,00 zł,

- umowę z 1 lutego 2007 r., której przedmiotem było sklejenie 10.000 sztuk pudeł klejonych cztero punktowych, sklejenie 10.000 sztuk pudeł powyżej 1,5 mb, sklejenie 10.000 sztuk pudeł poniżej 1,5 mb,, w terminie do 27 lutego 2007 r., za wynagrodzeniem 1.550,00 zł,

- umowę z 1 marca 2007 r., której przedmiotem było sklejenie 10.000 sztuk pudeł klejonych cztero punktowych, sklejenie 10.000 sztuk pudeł powyżej 1,5 mb, 3.700 sztuk pudeł poniżej 1,5 mb, w terminie do 29 marca 2007 r., za wynagrodzeniem 1.592,00 zł,

- umowę z 2 kwietnia 2007 r., której przedmiotem było sklejenie 10.000 sztuk pudeł klejonych cztero punktowych, sklejenie 10.000 sztuk pudeł powyżej 1,5 mb, 3.000 sztuk pudeł poniżej 1,5 mb, w terminie do 27 kwietnia 2007 r., za wynagrodzeniem 1.555,00 zł,

Za wykonanie ww. umów M. S. otrzymała umówione wynagrodzenie na podstawie przedłożonych rachunków.

W okresie objętym zaskarżoną decyzją płatnik zawarł z H. S. umowy cywilnoprawne, nazwane przez strony umowami o dzieło:

- umowę z 1 lipca 2009 r., której przedmiotem było ręczne sklejenie 30.000 sztuk pudeł o różnych wymiarach, w terminie do 31 lipca 2009 r., za wynagrodzeniem 1.475,00 zł,

- umowę z 1 sierpnia 2009 r., zawartą na okres do 31 grudnia 2009 r., której przedmiotem było ręczne sklejenie miesięcznie 30.000 sztuk pudeł kartonowych o różnych wymiarach, za wynagrodzeniem 1.400,00 zł,

- umowę z 4 stycznia 2010 r., której przedmiotem było ręczne sklejenie 28.000 sztuk kartonów miesięcznie i paletowanie sklejonych kartonów, w terminie od 4 stycznia 2010 r. do 31 grudnia 2010 r., za wynagrodzeniem 0,05 zł brutto za 1 szt,

Za wykonanie ww. umów H. S. otrzymała umówione wynagrodzenie na podstawie przedłożonych rachunków.

W okresie objętym zaskarżoną decyzją płatnik zawarł z E. M. umowy cywilnoprawne, nazwane przez strony umowami o dzieło:

- umowę z 13 lutego 2006 r., której przedmiotem było sklejenie 10.000 sztuk pudeł klejonych cztero punktowych, sklejenie 10.000 sztuk pudeł poniżej 1,5 mb,, w terminie do 27 lutego 2006 r., za wynagrodzeniem 900,00 zł,
- umowę z 1 marca 2006 r., której przedmiotem było sklejenie 6.000 sztuk pudeł powyżej 1,5 mb, 6.000 sztuk pudeł poniżej 1,5 mb, 10.000 sztuk pudeł klejonych cztero punktowych w terminie do 30 marca 2006 r., za wynagrodzeniem 1.280,00 zł,
- umowę z 3 kwietnia 2006 r., której przedmiotem było sklejenie 5.000 sztuk pudeł powyżej 1,5 mb, 10.000 sztuk pudeł poniżej 1,5 mb, 8.000 sztuk pudeł klejonych czteropunktowych, w terminie do 28 kwietnia 2006 r., za wynagrodzeniem 1.350,00 zł,
- umowę z 2 maja 2006 r., której przedmiotem było sklejenie 10.000 sztuk pudeł powyżej 1,5 mb, 10.000 sztuk pudeł poniżej 1,5 mb, 10.000 sztuk pudeł klejonych czteropunktowych, w terminie do 30 maja 2006 r., za wynagrodzeniem 1.900,00 zł,
- umowę z 1 czerwca 2006 r., której przedmiotem było sklejenie 10.000 sztuk pudeł powyżej 1,5 mb, 10.000 sztuk pudeł klejonych czteropunktowych, w terminie do 29 czerwca 2006 r., za wynagrodzeniem 1.550,00 zł,
- umowę z 3 lipca 2006 r., której przedmiotem było sklejenie 10.000 sztuk pudeł powyżej 1,5 mb, 3.700 sztuk pudeł poniżej 1,5 mb, 10.000 sztuk pudeł klejonych czteropunktowych w terminie do 28 lipca 2006 r., za wynagrodzeniem 1.600,00 zł,
- umowę z 1 sierpnia 2006 r., której przedmiotem było sklejenie 10.000 sztuk pudeł powyżej 1,5 mb, 3.700 sztuk pudeł poniżej 1,5 mb, 10.000 sztuk pudeł klejonych cztero punktowych, w terminie do 30 sierpnia 2006 r., za wynagrodzeniem 1.592,00 zł,
- umowę z 1 września 2006 r., której przedmiotem było sklejenie 5.000 sztuk pudeł powyżej 1,5 mb, 8.000 sztuk pudeł poniżej 1,5 mb, 10.000 sztuk pudeł klejonych cztero punktowych, w terminie do 29 września 2006 r., za wynagrodzeniem 1.240,00 zł,
- umowę z 2 października 2006 r., której przedmiotem było sklejenie 10.000 sztuk pudeł – klejenie 4 pkt, 10.000 sztuk pudeł powyżej 1,5 mb, 5.500 sztuk pudeł poniżej 1,5 mb, w terminie do 30 października 2006 r., za wynagrodzeniem 1.770,00 zł,
- umowę z 2 listopada 2006 r., której przedmiotem było sklejenie 10.000 sztuk pudeł – klejenie 4 pkt, 10.000 sztuk pudeł powyżej 1,5 mb, 5.500 sztuk pudeł poniżej 1,5 mb, w terminie do 29 listopada 2006 r., za wynagrodzeniem 1.770,00 zł,
- umowę z 1 grudnia 2006 r., której przedmiotem było sklejenie 10.000 sztuk pudeł powyżej 1,5 mb, 5.500 sztuk pudeł poniżej 1,5 mb, 10.000 sztuk pudeł – klejenie 4 pkt w terminie do 28 grudnia 2006 r., za wynagrodzeniem 1.770,00 zł,
- umowę z 2 stycznia 2007 r., której przedmiotem było sklejenie 4.000 sztuk pudeł powyżej 1,5 mb, 12.000 sztuk pudeł poniżej 1,5 mb, w terminie do 30 stycznia 2007 r., za wynagrodzeniem 1.600,00 zł,
- umowę z 1 lutego 2007 r., której przedmiotem było sklejenie 2.600 sztuk pudeł klejonych cztero punktowych, sklejenie 8.000 sztuk pudeł powyżej 1,5 mb, sklejenie 7.000 sztuk pudeł poniżej 1,5 mb,, w terminie do 27 lutego 2007 r., za wynagrodzeniem 1.145,00 zł,

- umowę z 1 marca 2007 r., której przedmiotem było sklejenie 180.000 sztuk pudeł powyżej 1,5 mb, 7.000 sztuk pudeł poniżej 1,5 mb, w terminie do 29 marca 2007 r., za wynagrodzeniem 1.000,00 zł,

- umowę z 2 kwietnia 2007 r., której przedmiotem było sklejenie 8.000 sztuk pudeł powyżej 1,5 mb, 7.000 sztuk pudeł poniżej 1,5 mb, w terminie do 27 kwietnia 2007 r., za wynagrodzeniem 1.000,00 zł,

Za wykonanie ww. umów E. M. otrzymała umówione wynagrodzenie na podstawie przedłożonych rachunków.

W okresie objętym zaskarżoną decyzją płatnik zawarł z M. K. (1) umowy cywilnoprawne, nazwane przez strony umowami o dzieło:

- umowę z 3 stycznia 2007 r., której przedmiotem było sklejenie 2.000 sztuk pudeł klejonych cztero punktowych, sklejenie 8.000 sztuk pudeł powyżej 1,5 mb, sklejenie 7.000 sztuk pudeł poniżej 1,5 mb,, w terminie do 29 stycznia 2007 r., za wynagrodzeniem 1.145,00 zł,

- umowę z 1 lutego 2007 r. której przedmiotem było sklejenie 2.600 sztuk pudeł klejonych cztero punktowych, sklejenie 8.000 sztuk pudeł powyżej 1,5 mb, sklejenie 7.000 sztuk pudeł poniżej 1,5 mb,, w terminie do 27 lutego 2007 r., za wynagrodzeniem 1.145,00 zł,

- umowę z 1 marca 2007 r. której przedmiotem było sklejenie 8.000 sztuk pudeł powyżej 1,5 mb, sklejenie 7.000 sztuk pudeł poniżej 1,5 mb, w terminie do 29 marca 2007 r., za wynagrodzeniem 1.000,00 zł,

Za wykonanie ww. umów M. K. (1) otrzymała umówione wynagrodzenie na podstawie przedłożonych rachunków.

W okresie objętym zaskarżoną decyzją płatnik zawarł z M. L. umowy cywilnoprawne, nazwane przez strony umowami o dzieło:

- umowę z 19 kwietnia 2006 r., której przedmiotem było sklejenie 4.000 sztuk pudeł klejonych cztero punktowych, sklejenie 3.800 sztuk pudeł poniżej 1,5 mb,, w terminie do 28 kwietnia 2006 r., za wynagrodzeniem 415,00 zł,

- umowę z 2 maja 2006 r. której przedmiotem było sklejenie 10.000 sztuk pudeł klejonych cztero punktowych, sklejenie 8.500 sztuk pudeł poniżej 1,5 mb,, w terminie do 30 maja 2006 r., za wynagrodzeniem 1.000,00 zł,

- umowę z 1 czerwca 2006 r. której przedmiotem było sklejenie 10.000 sztuk pudeł klejonych cztero punktowych, sklejenie 8.500 sztuk pudeł poniżej 1,5 mb, w terminie do 29 czerwca 2006 r., za wynagrodzeniem 1.000,00 zł,

Za wykonanie ww. umów M. L. otrzymała umówione wynagrodzenie na podstawie przedłożonych rachunków.

W ramach zawartych z umów o dzieło M. G., M. K. (1) M. L., E. M., M. S.. zajmowały się ręcznym klejeniem kartonów. Prace te zainteresowane wykonywały na terenie zakładu pracy - na hali produkcyjnej przy ul. (...) w G. lub niekiedy na hali GS. Praca w zakładzie zorganizowana była w systemie dwuzmianowym: od godz. 6.00 do 14.00 i od 14.00 do 22.00. W sytuacji gdy kartony nie były przygotowane do klejenia zainteresowane wracały do domu. Umowy o dzieło zainteresowane podpisywały na okresy około miesięczne, część umów zawarta była na okres od 0,5 do 1 r.

Materiał do klejenia był przygotowany na hali, tzn. stała ogólnodostępna paleta, z której zainteresowane pobierały materiał. Klejenie kartonów odbywało się pojedynczo lub w grupach 2-3 osobowych, jedna z osób składała karton i przekazywała go drugiej osobie do klejenia, a następnie sklejone kartony spinane były w określonej ilości i układane na palety. Wykonaną ilość kartonów, panie pracujące razem dzieliły sobie na liczbę osób i zapisywały. Do klejenia kartonów nie były potrzebne żadne kwalifikacje, prace te zainteresowane wykonywały po zademonstrowaniu przez innych pracowników sposobu klejenia, sprawdzenie poprawności klejenia odbywało się sporadycznie i wrywkowo. Niektórzy zainteresowani oprócz prac wskazanych w umowach o dzieło, wykonywały także inne prace niewskazane w umowach – np. czyścili kartony, obierali kartony.

H. S. pomimo treści zawartych umów wykonywała prace związane z przygotowaniem do klejenia i czyszczeniem kartonów tzn. z kartonu po zejściu z maszyny wyjmowała zaznaczone elementy, docinała kartony, tylko sporadycznie je kleiła. Czyściła 7-8 palet dziennie, nie liczyła ile jest sztuk na palecie.

Zainteresowane nie liczyły ilości sklejonnych kartonów, wielkość ta z góry wpisana była w umowie. Rachunek do zapłaty za wykonanie pracy wypełniała księgowa. Wynagrodzenie zainteresowanych nie było zależne od ilości sklejonnych kartonów, otrzymywały tzw. dniówkę roboczą, wyliczoną przez podzielenie kwoty wynagrodzenia wskazanej w umowie, przez ilość dni roboczych w danym miesiącu.

A. K. każdego dnia wypełniała kartę pracy, na którą wpisywała codziennie tę samą ilość sztuk, ponieważ wypłacana była dniówka w zależności od okresu 70-75 zł., w rzeczywistości nie liczyła kartonów które sklejała. Zdarzało się, że na polecenie kierownika pracowała przy obsłudze maszyn na hali produkcyjnej zakładu lub podczas nieobecności sprzątaczk, wykonywała również czynności porządkowe. W takich dniach kierownik mówił zainteresowanej ile ma wpisać sklejonnych kartonów, chociaż ich nie wykonała.

Obecnie czynności polegające na ręcznym klejeniu kartonów, tj. czynności które wykonywały osoby zatrudnione na podstawie umowy o dzieło, wykonują osoby zatrudnione u płatnika na podstawie umowy o pracę.

W okresach objętych zaskarżonymi decyzjami zainteresowani nie zostali zgłoszeni przez płatnika do ubezpieczeń emerytalnego, rentowych oraz wypadkowego.

Na podstawie tak dokonanych ustaleń Sąd Okręgowy zważył, że odwołania wniesione przez płatnika nie zasługiwały na uwzględnienie.

Sąd ten ocenił, że istota sporu w niniejszej sprawie sprowadzała się do ustalenia, czy umowy łączące zainteresowanych z płatnikiem były umowami o dzieło, czy też miały charakter umów o świadczenie usług (do których stosuje się przepisy o zleceniu), generujących obowiązek opłacania składek na ubezpieczenia społeczne.

Zasady podlegania ubezpieczeniom społecznym uregulowane zostały w ustawie z dnia 13 października 1998 r. o systemie ubezpieczeń społecznych (tekst jedn. Dz. U. 2009 Nr 205, poz. 1585 ze zm.). Po przywołaniu treści art. 6 ust. 1 pkt 4, art. 12 i art. 13 tej ustawy Sąd I instancji wskazał, że w rozpoznawanej sprawie strony różniły się w ocenie tego, na jakich zasadach zainteresowani wykonywali czynności na rzecz płatnika w okresie objętym zaskarżonymi decyzjami, czy w sposób odpowiadający wykonywaniu umów o dzieło, czy też jak twierdził organ rentowy umów o świadczenie usług, do których stosuje się przepisy o zleceniu.

Sąd I instancji podzielił stanowisko organu rentowego, który zarzucił, że całokształt okoliczności towarzyszących wykonywaniu umów przez zainteresowanych nie pozwala przyjąć, iż praca wykonywana była przez nich na warunkach umowy o dzieło, ale że była to praca na warunkach charakterystycznych dla umowy o świadczenie usług, do której na podstawie art. 750 k.c. stosuje się odpowiednio przepisy o zleceniu.

Zdaniem Sądu Okręgowego za takim poglądem przemawia sposób realizacji umów zawartych przez płatnika składek z zainteresowanymi.

Sąd ten przytoczył treść przepisów art. 627 oraz 750 k.c. oraz bogate orzecznictwo i szeroko omówił cechy wyróżniające umowę o dzieło oraz umowę o świadczenie usług.

Sąd I instancji podkreślił także, że mając na względzie specyfikę postępowania w sprawach ubezpieczeń społecznych oraz fakt, iż w przedmiotowej sprawie pomiędzy odwołującą się spółką, a organem ubezpieczeń społecznych powstał spór dotyczący obowiązku ubezpieczeń społecznych (na jaki wskazuje sam ustawodawca w art. 38 ust. 1 ustawy o systemie ubezpieczeń społecznych) – Sąd ten uznał, iż przy rozstrzygnięciu niniejszej sprawy zasadnicze znaczenie winna znaleźć zasada wyrażona w art. 6 k.c., zastosowana odpowiednio w postępowaniu z zakresu ubezpieczeń społecznych. Zgodnie z treścią art. 6 k.c. ciężar udowodnienia faktu spoczywa na osobie, która z faktu tego wywodzi

skutki prawne. W ocenie Sądu I Instancji płatnik nie zdołał udowodnić, iż zainteresowani wykonywali na rzecz płatnika pracę na podstawie umów o dzieło. Nie wykazał na czym miała polegać indywidualność dzieła, w jakiej konkretnie formie miało zostać ono wykonane. Ocena osobowych źródeł dowodowych, w powiązaniu z pozostałym zebrany w sprawie materiałem dowodowym, nie dała podstaw do uwzględnienia odwołań wywiedzionych przez płatnika.

Sąd I Instancji podkreślił, że dla potrzeb niniejszych ustaleń bez znaczenia pozostawało to, jak strony nazwały zawarte umowy. Oceniając charakter umów, należy brać pod uwagę nie tylko postanowienia przyjęte przez strony (mogące celowo stwarzać pozory zawarcia innej umowy), lecz także faktyczne warunki ich wykonywania.

Zainteresowane A. K., M. S., E. M., H. S. zeznały na rozprawie w dniu 22 września 2014 r., że świadcząc pracę w ramach spornych umów wykonywały powierzone im prace jednoosobowo lub w grupach 2-3 osobowych, jedna z nich składała kartony, druga kleiła, a trzecia umieszczała na palecie. Zdarzało się przy tym, że zainteresowani wykonywali czynności niewskazane w umowach - czyścili kartony przed klejeniem, obsługiwali maszyny na hali produkcyjnej, a praca nie była wykonywana w ilości wskazanej w umowach. Zainteresowane podały, że nie liczyły jaką ilość kartonów skleiły, że otrzymywały wynagrodzenie stanowiące dniówkę roboczą, a w przypadku nieobecności w pracy wynagrodzenie nie było płacone. Z zeznań zainteresowanych wynika również, że praca przez nich wykonywana, nie była poddawana kontroli na istnienie wad fizycznych, a kontrole w tym zakresie były sporadyczne i wybiórcze. Nadto niektórzy zainteresowani przyjeżdżali do pracy na określoną godzinę, inni w dogodnym dla siebie czasie, a gdy nie było materiałów do pracy wracali do domu.

Powyższe, zdaniem Sądu Okręgowego wskazuje, że przedmiotem umów było świadczenie przez zainteresowanych określonych usług na rzecz działalności gospodarczej prowadzonej przez płatnika, a czynności wykonywane przez zainteresowanych były czynnościami powtarzalnymi, wymagającymi jedynie starannego działania. Nie były to umowy rezultatu. Przedmiotem umów były czynności, które można określić jako nieskomplikowane, powtarzalne, mechaniczne, co pozbawia je cech indywidualnych, wyróżniających i oddala je jakościowo od dzieła, a całkowicie kwalifikuje do czynności faktycznych starannego działania. Rezultat umowy był uzależniony od czynników zewnętrznych np. dostarczenia przez zamawiającego materiałów niezbędnych do wykonania umowy, co oznacza, że wykonawca nie mógł zagwarantować rezultatu umowy, a więc nie mógł zagwarantować powstania dzieła.

Zdaniem Sądu I Instancji, usług świadczonych przez M. G., M. S., H. S., E. M., M. L. i M. K. (1) powtarzalnie, w sposób ciągły (umowy zawierane na następujące po sobie okresy, umowy zawierane przez okresy do 1 r.), nie można zakwalifikować jako wykonywanie kolejnych nowych dzieł. Tym bardziej, że czynności polegające na ręcznym klejeniu kartonów wykonują obecnie u płatnika osoby zatrudnione w ramach umowy o pracę. Sąd ten nie podzielił zatem argumentacji strony odwołującej, że ww. zainteresowani byli obowiązani do wykonania oznaczonego dzieła. Trzeba mieć bowiem na uwadze, że wszyscy zainteresowani zajmowali się pewnymi etapami związanymi z produkcją opakowań z papieru i tektury. Osoby te nie dostarczały samodzielnie gotowego i zindywidualizowanego dzieła w rozumieniu ustawy. Przyjmowanie, że wykonanie każdej czynności prowadzącej do powstania efektu materialnego konstituuje umowę o dzieło, obarczone jest błędem. Wykonywanie czynności stanowiących zwykłą część procesu produkcyjnego nie może być utożsamiane ze świadczeniem pracy w ramach umowy o dzieło.

Kierując się powyższą argumentacją Sąd Okręgowy przyjął, że umów zawartych między zainteresowanymi, a płatnikiem składek, nie można uznać za umowy o dzieło. Płatnik nie przedstawił bowiem żadnych dowodów wskazujących na okoliczność, że prace wykonywane przez zainteresowane wykraczały poza klasycznie rozumianą usługę. W ocenie Sądu orzekającego zamiarem stron i celem umów było uniknięcie dopełnienia obowiązków płatnika składek i w celu osiągnięcia takiego rezultatu nie może być abstrakcyjnie interpretowana zasada swobody umów, prezentowana przez płatnika w odwołaniu. Odmiennie bowiem ustawodawca traktuje osoby związane umowami zlecenia czy też umowami o świadczenie usług, do których należy stosować przepisy o zleceniu, niż osoby wykonujące dzieło. Zatem zgodnym celem stron tych stosunków zobowiązaniowych było obejście prawa w razie całkowicie dowolnego zawierania umów nazwanych tylko umowami o dzieło w celu uniknięcia obowiązku opłacenia składek na ubezpieczenie społeczne.

Od powyższego wyroku apelację wywiódł płatnik składek, rozstrzygnięciu zarzucając:

- naruszenie przepisu art. 12 ust. 1 ustawy z dnia 13 października 1998 r. o systemie ubezpieczeń społecznych poprzez jego zastosowanie w przedmiotowej sprawie, w sytuacji gdy nie było ku temu podstaw, albowiem zainteresowani nie wykonywali na rzecz płatnika składek czynności na podstawie umów zlecenia lecz wykonywali zamówienia na podstawie umów o dzieło i nie podlegali z tego tytułu obowiązkowemu ubezpieczeniu emerytalnemu i rentowym, a w związku z tym nie podlegali również obowiązkowemu ubezpieczeniu wypadkowemu;

- pominięcie istotnej w sprawie okoliczności, a mianowicie tego, iż w trakcie kontroli przeprowadzonej w Spółce w dniu 13 kwietnia 2006 r. umowy, których przedmiotem było sklejanie opakowań kartonowych, w tym przedmiotowe umowy, które pochodziły z początku 2006 r., ZUS zakwalifikował jako umowy o dzieło. Płatnik składek podpisując kolejne umowy o identycznej treści, działał w zaufaniu do organów Państwa i nie powinien w chwili obecnej ponosić negatywnych tego konsekwencji;

- naruszenie przepisów postępowania w postaci art. 232 i 233 § 1 Kodeksu postępowania cywilnego, mające istotny wpływ na wynik sprawy, poprzez przekroczenie granic swobodnej oceny dowodów i przyjęcie, że treść dokumentów zgromadzonych w sprawie, tj. treść zawartych z zainteresowanymi umów oraz zeznania zainteresowanych i przedstawiciela płatnika składek, nie pozwalają na przyjęcie, że umowy zawarte z zainteresowanymi były umowami rezultatu, w sytuacji gdy z treści tych dowodów, wynika wyraźnie, iż rezultatem umów było wykonanie opakowań kartonowych i rezultat ten został osiągnięty.

Wskazując na powyższe płatnik wniósł o zmianę wyroku w całości i ustalenie, że zainteresowani jako osoby wykonujące czynności na podstawie umowy o dzieło u płatnika składek nie podlegają obowiązkowemu ubezpieczeniu emerytalnemu, rentowym oraz wypadkowemu w okresach wskazanych szczegółowo w zaskarżonych decyzjach dotyczących 2006 r.;

- M. K. (1), jako osoba wykonująca czynności na podstawie umowy o dzieło u płatnika składek nie podlega obowiązkowemu ubezpieczeniu emerytalnemu, rentowemu oraz wypadkowemu w okresach wskazanych szczegółowo w zaskarżonej decyzji dotyczących 2007 r.;

- M. L., jako osoba wykonująca czynności na podstawie umowy o dzieło u płatnika składek nie podlega obowiązkowemu ubezpieczeniu emerytalnemu, rentowemu oraz wypadkowemu w okresach wskazanych szczegółowo w zaskarżonej decyzji dotyczących 2006 r.;

- E. M., jako osoba wykonująca czynności na podstawie umowy o dzieło u płatnika składek nie podlega obowiązkowemu ubezpieczeniu emerytalnemu, rentowemu oraz wypadkowemu w okresach wskazanych szczegółowo w zaskarżonej decyzji dotyczących 2006 r. oraz 2007 r.;

- M. S., jako osoba wykonująca czynności na podstawie umowy o dzieło u płatnika składek nie podlega obowiązkowemu ubezpieczeniu emerytalnemu, rentowemu oraz wypadkowemu w okresach wskazanych szczegółowo w zaskarżonej decyzji dotyczących 2006 r. oraz 2007 r.;

- H. S., jako osoba wykonująca czynności na podstawie umowy o dzieło u płatnika składek nie podlega obowiązkowemu ubezpieczeniu emerytalnemu, rentowemu oraz wypadkowemu w okresach wskazanych szczegółowo w zaskarżonej decyzji dotyczących 2009 r. oraz 2010 r.

Ewentualnie płatnik wniósł o uchylenie przedmiotowego wyr. w zaskarżonej części i przekazanie sprawy Sądowi I instancji do ponownego rozpoznania. Nadto wniósł on o zasądzenie od pozwanego organu na rzecz płatnika składek kosztów procesu za I i II Instancję, w tym kosztów zastępstwa procesowego według norm przepisanych.

W odpowiedzi na apelację organ wniósł o jej oddalenie w całości.

Sąd Apelacyjny zważył, co następuje:

Apelacja płatnika składek okazała się nieuzasadniona.

Sąd Apelacyjny nie dopatrywał się wadliwości postępowania przed Sądem Okręgowym, który starannie zebrał i rozważył wszystkie dowody oraz ocenił je w sposób nie naruszający zasady swobodnej oceny dowodów. Prawdopodobnie dokonane ustalenia faktyczne oraz należycie umotywowaną ocenę prawną sporu Sąd Odwoławczy przyjmuje za własną, w pełni dzieląc wywody zawarte w uzasadnieniu zaskarżonego wyroku. Z tego też względu Sąd Apelacyjny nie dostrzega potrzeby ponownego szczegółowego przytaczania zawartych w nim argumentów.

W ocenie Sądu Apelacyjnego nie zasługuje na uwzględnienie zarzut przekroczenia przez Sąd Okręgowy granic swobodnej oceny dowodów – art. 233 § 1 k.p.c. Przepis ten wyraża zasadę swobodnej oceny dowodów, zgodnie z którą sąd ocenia wiarygodność i moc dowodów według swego przekonania na podstawie wszechstronnego rozważenia zebranego materiału. Jak trafnie przyjmuje się przy tym w orzecznictwie sądowym, jeżeli z określonego materiału dowodowego sąd wyprowadza wnioski logicznie poprawne i zgodne z doświadczeniem życiowym, to ocena sądu nie narusza reguł swobodnej oceny dowodów (art. 233 § 1 k.p.c.) i musi się ostać, choćby w równym stopniu, na podstawie tego materiału dowodowego, dawały się wysnuć wnioski odmienne. Tylko w przypadku, gdy brak jest logiki w powiązaniu wniosków z zebranymi dowodami lub gdy wnioskowanie sądu wykracza poza schematy logiki formalnej albo, wbrew zasadom doświadczenia życiowego, nie uwzględnia jednoznacznych praktycznych związków przyczynowo-skutkowych, to przeprowadzona przez sąd ocena dowodów może być skutecznie podważona (por. wyrok Sądu Najwyższego z dnia 27 września 2002 r., II CKN 817/00, Lex nr 56906). Dla skuteczności zarzutu naruszenia art. 233 § 1 k.p.c. nie wystarcza więc stwierdzenie o wadliwości dokonanych ustaleń faktycznych, odwołujące się do stanu faktycznego, który w przekonaniu skarżącego odpowiada rzeczywistości. Konieczne jest tu wskazanie przyczyn dyskwalifikujących postępowanie sądu w tym zakresie. W szczególności skarżący powinien wskazać, jakie kryteria oceny naruszył sąd przy ocenie konkretnych dowodów, uznając brak ich wiarygodności i mocy dowodowej lub niesłuszne im je przyznając (por. stanowisko Sądu Najwyższego wyrażone między innymi w: postanowieniu z dnia 23 stycznia 2001 r., IV CKN 970/00, Lex nr 52753; wyr. z dnia 12 kwietnia 2001 r., II CKN 588/99, Lex nr 52347; postanowieniu z dnia 10 stycznia 2002 r., II CKN 572/99, Lex nr 53136). Skarżący powyższym wymaganiami nie sprostał, a jedynie zaprezentował własne, korzystne dla strony skarżącej ustalenia faktyczne. Podczas gdy zarzut obrazy przepisu art. 233 § 1 k.p.c. nie może polegać jedynie na przedstawieniu własnej, korzystnej dla strony ocenie materiału dowodowego.

Dalej należało odnieść się do zarzutów apelującego sugerujących naruszenie przepisu art. 627 k.c. oraz art. 6 i art. 12 ustawy o systemie ubezpieczeń społecznych.

W niniejszej sprawie z ustaleń faktycznych, zgodnych z zasadami logicznego rozumowania oraz doświadczenia życiowego i nienaruszających granic swobodnej oceny dowodów wyrażonej w art. 233 § 1 k.p.c. wynika, że zainteresowani zobowiązani byli do wykonywania usług polegających na sklejeniu określonej w umowie ilości pudeł. Już samo określenie przedmiotu umowy, jako „sklejenie 8000 sztuk pudeł” wskazuje na konieczność podjęcia szeregu jednorodzących, powtarzających się czynności, a nie, jak usiłuje przekonać apelujący, na określony rezultat posiadający samodzielną wartość w obrocie. Kwestię tę w oparciu o bogate orzecznictwo drobniogowo rozważył już Sąd I instancji. Sąd Odwoławczy dzieląc te rozważania dodatkowo wskazuje, że celem zawartych umów było staranne wykonanie jak największej ilości finalnego produktu. Wykonywanie tych czynności nie może być potraktowane jako „dzieło” w rozumieniu art. 627 k.c. Sąd Apelacyjny niezmiennie stoi na stanowisku, że szereg powtarzalnych czynności, nawet gdy prowadzi do określonego efektu, nie może być zawsze traktowany jako realizacja umowy o dzieło. Dostrzec trzeba, że co do zasady nawet czynności podejmowane w ramach stosunku pracy przynoszą wymierny efekt, którego jednak nie można utożsamiać z pojęciem „dzieła”.

Wolą stron umowy było świadczenie usług, a nie wykonanie dzieła, gdyż wbrew twierdzeniom apelacji, spójne zeznania zainteresowanych wskazują, że powierzone prace wykonywali schematycznie i niemal taśmowo: jedna osoba składała kartony, druga kleiła. Nadto zeznania te przeczą literalnej treści umów, albowiem wynika z nich, że zainteresowani

nie liczyli ilości sklejonych kartonów, a wynagrodzenie otrzymywali w formie dniówki, zaś w przypadku nieobecności w pracy wynagrodzenie nie było płacone. W rzeczywistości zatem, wbrew zapisom umów, wynik – ilość sklejonych kartonów - nie był z góry określony, albowiem sam płatnik nie był w stanie z góry przewidzieć ilości wykonanych przez zainteresowanych sztuk. Mechanizm zatem ustalania wynagrodzenia oraz jego wypłaty oznaczał, że wynagrodzenie za pracę nie było zindywidualizowane od rezultatu, lecz wyłącznie od czasu niezbędnego na wykonanie prac przez zainteresowanych. Sąd Apelacyjny ocenił, że niemożliwe było, by strony w dacie zawierania umów potrafiły wskazać konkretną wysokość wynagrodzenia. Przeczy temu odwołanie się do wystawionego końcowo rachunku. Wystawianie rachunków prowadzi do logicznego wniosku, że zainteresowani w czasie swej pracy wykonywali czynności składania i sklejanie kartonów, które dopiero po zsumowaniu umożliwiały określenie kwoty należnej im tytułem wynagrodzenia.

W dalszej kolejności należało podkreślić, że umowa o dzieło jest umową konsensualną, dwustronnie zobowiązującą, wzajemną i odpłatną, a jej zawarcie następuje zgodnie z ogólnymi zasadami dotyczącymi umów. W wypadku tej umowy niezbędne jest, aby starania przyjmującego zamówienie doprowadziły w przyszłości do konkretnego, indywidualnie oznaczonego rezultatu, jako koniecznego do osiągnięcia. Zdaniem Sądu Apelacyjnego, strony nie zawarły umowy, zgodnie z którą wykonanie mniejszej ilości kartonów niż było to umówione, prowadziły do stwierdzenia, iż do powstania dzieła w ogóle nie doszło, rezultat nie został osiągnięty i wynagrodzenie nie należałoby się. Niezgodne z zasadami doświadczenia życiowego byłoby ustalenie, że wykonanie tylko np. $\frac{3}{4}$ partii wiązałoby się z utratą prawa do jakiegokolwiek zarobku. Wskazuje też na to fakt, że wypłata następowała na podstawie wspomnianego już rachunku wystawianego po przedłożeniu wykazu wykonanej pracy, a zatem po określeniu jej rozmiarów. Natomiast sam pojedynczy karton w realiach niniejszej sprawy, zdaniem Sądu Odwoławczego, nie ma cech dzieła. Nie jest zindywidualizowanym, konkretnym przedmiotem. Sposób sklejanie kartonów przedstawiany był zainteresowanym przez pozostałych pracowników, był to sposób uniwersalny, za pomocą którego powstawały setki identycznych pudeł. Gdyby wykonany przez jednego z zainteresowanych karton umieścić obok innego kartonu wykonanego przez pozostałych zainteresowanych, nie dałoby się go wyróżnić. Dodatkowo Sąd Apelacyjny zwraca uwagę, że fakt przedstawiania zainteresowanym schematu wykonania pudeł świadczy o tym, że sposób ich wykonania nie był pozostawiony ich uznaniu, ale musiał być wykonany zgodnie z wytycznymi, co stoi w sprzeczności z zasadniczymi cechami umowy o dzieło, która charakteryzuje się brakiem zależności przyjmującego zamówienie od zamawiającego. Przyjmujący zamówienie wykonuje dzieło samodzielnie. Umowa o świadczenie usług, do której odpowiednio mają zastosowanie przepisy o zleceniu, polega na wykonywaniu czynności w sposób ściśle wskazany przez zlecającego usługę (art. 737 k.c.). Natomiast wykonanie dzieła zwykle wymaga określonych kwalifikacji, umiejętności i środków. Chodzi raczej o wymóg zachowania samodzielności w wytwarzaniu dzieła, a na tej płaszczyźnie schemat i instrukcje przekazywane zainteresowanym wskazywały na brak takiej samodzielności, co zbliżało te umowy do umów o świadczenie usług, aniżeli przemawiały jedynie za traktowaniem ich jako elementu współpracy w myśl art. 640 k.c.

Konstrukcja umowy, jej elementy składowe i rzeczywista wola stron, jak słusznie przyjął Sąd Okręgowy, zbliża zatem ten stosunek zobowiązaniowy do umowy o świadczenie usług, do której stosuje się przepisy dotyczące umowy zlecenia (art. 750 k.c.). Umowa tego typu nie akcentuje rezultatu jako koniecznego do osiągnięcia, zatem to nie z góry określony wynik, lecz starania w celu osiągnięcia tego wyniku, są elementem wyróżniającym dla umowy zlecenia, tj. przedmiotowo istotnym (por. wyrok Sądu Apelacyjnego w Rzeszowie z dnia 21 grudnia 1993 r., III AUr 357/93, OSA 1994/6/49). Sąd Apelacyjny nie dopatrywał się więc naruszenia w zaskarżonym orzeczeniu przepisu art. 627 k.c.

W reakcji na dalsze argumenty apelującego, wyjaśnienia wymaga, że okoliczność, iż kartony wykonane przez zainteresowanych podlegały sprawdzeniu przez pracowników płatnika pod względem prawidłowości wykonania, nie ma wpływu na ustalenie, że łączący strony stosunek miał postać umowy o świadczenie usług. Umowa ta jest bowiem umową nienazwaną, której cechy nie zostały sprecyzowane ustawowo. Zakres zastosowania art. 750 k.c. jest bardzo szeroki z uwagi na określenie przedmiotu umów, których dotyczy. Pojęcie usług jest bardzo pojemne i obejmuje wykonywanie czynności dla innej osoby. Świadczenie usług może polegać na wykonywaniu czynności faktycznych, o ile nie są one uregulowane innymi przepisami (tak w: G. Bieniek, Komentarz, t. II, 2006 r.; czy K. Pietrzykowski, Komentarz, t. II, 2003 r.). Z tego względu Sąd Apelacyjny nie podzielił argumentu skarżącego, jakoby sprawdzalność

wykonanych kartonów pod względem istnienia ewentualnych wad, przesądzała o tym, że zawarta została umowa o dzieło.

Sąd Apelacyjny zaznacza, że wbrew przekonaniu apelującego, kontrola przeprowadzona w spółce w 2006 r. oraz jej wyniki nie stanowią istotnej okoliczności w niniejszej sprawie. Stanowisko Zakładu Ubezpieczeń Społecznych oraz interpretacje przepisów dokonywane przez ten organ nie są w żadnym zakresie wiążące dla Sądu tak I, jak i II instancji. Nadto Sąd obowiązany jest badać realia i okoliczności konkretnej, aktualnie rozpoznawanej sprawy, której przedmiot wyznacza treść zaskarżonych decyzji.

Zatem, wyrok Sądu Okręgowego okazał się prawidłowy, zaś zarzuty apelacji nie zasługiwały na uwzględnienie.

Uwzględniając powyższe, na podstawie art. 385 k.p.c. Sąd drugiej instancji oddalił apelację jako bezzasadną.

O kosztach postępowania apelacyjnego, Sąd Apelacyjny orzekł na podstawie przepisu art. 98 § 1 k.p.c. zgodnie, z którym strona przegrywająca sprawę obowiązana jest zwrócić przeciwnikowi na jego żądanie koszty niezbędne do celowego dochodzenia praw i celowej obrony (koszty procesu), przy czym Sąd rozstrzyga o kosztach w każdym orzeczeniu kończącym sprawę w instancji (art. 108 § 1 k.p.c.). Do celowych kosztów postępowania należy, między innymi, koszt ustanowienia zastępstwa procesowego zgodnie z rozporządzeniem Ministra Sprawiedliwości z dnia 28 września 2002 r. w sprawie opłat za czynności radców prawnych oraz ponoszenia przez Skarb Państwa kosztów nieopłaconej pomocy prawnej udzielonej przez radcę prawnego ustanowionego z urzędu (Dz. U. nr 163, 1349 ze zm.). Zatem, skoro oddalono w całości apelację skarżącego, uznać należało, że przegrał on postępowanie odwoławcze w całości, a wobec tego, zasądzono od apelującego na rzecz organu rentowego zwrot kosztów zastępstwa procesowego w całości – 120 zł, zgodnie z § 12 ust. 1 pkt. 2 powołanego rozporządzenia (punkt 2).

SSO del. Beata Górńska SSA Romana Mrotek SSA Barbara Białecka